

Investigation of the Etiology and Treatment of Halitosis in Persian Medicine Texts

Zahra Goli¹,
Mostafa Moallemi²,
Amirsaeed Hosseini^{3,5},
Assie Jokar^{4,5}

¹MSc Student in History of Medical Sciences, Faculty of Paramedicine, Student Research Committee, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Associate Professor, Department of History of Medical Sciences, Faculty of Persian Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³Assistant Professor, Traditional and Complementary Medicine Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴Associate Professor, Department of Persian Medicine, Faculty of Persian Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁵ World Federation of Acupuncture-Moxibustion Societies (WFAS), Beijing, China

(Received September 28, 2024; Accepted February 3, 2025)

Abstract

Background and purpose: Halitosis, or bad breath, is a condition in which the smell of a person's breath becomes unpleasant. This condition is not only the third most common reason for dental visits, but it also carries significant social and psychological consequences. Despite considerable advancements in dentistry and medicine, halitosis remains both a diagnostic and therapeutic challenge. Therefore, exploring complementary approaches is necessary. The aim of this study is to investigate the etiology and treatment measures for bad breath in Persian medical texts.

Materials and methods: This study employs qualitative content analysis to examine bad breath in traditional Persian medicine texts. Eight books from the 3rd to 5th centuries A.H., such as the Canon of Medicine Alhavi, etc were sourced from the Noor Digital Library and other electronic resources.

Results: According to the opinions of Persian medical sages, 17 different causes of bad breath were identified, primarily caused by conditions in the mouth, stomach, and lungs. These causes include ulcers, decay, and infection in the mouth, stomach disorders with the accumulation of infectious substances, and lung infections. For treatment, depending on the underlying cause in each case, health measures and lifestyle modifications, as well as single and compound drugs, have been suggested. These treatments include the consumption of celery, cloves, cardamom, and myrtle fresh foliage with seedless raisins, among others.

Conclusion: Persian sages identified oral and dental diseases, as well as gastrointestinal problems, as the main causes of halitosis and treated it based on the underlying cause of bad breath. Some of the causes and treatments from traditional Persian medicine for this condition have been supported and validated by modern scientific research after centuries. Further investigations and clinical trials could pave the way for utilizing this valuable ancestral heritage.

Keywords: bad breath, bakhr-al-fam, halitosis, etiology, traditional medicine, complementary medicine

J Mazandaran Univ Med Sci 2025; 34 (242): 127-137 (Persian).

Corresponding Author: Assie Jokar - Faculty of Persian Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran.
(E-mail: a.jokar@mazums.ac.ir)

بررسی سبب‌شناسی و تدابیر درمانی بوی بد دهان در متون طب ایرانی

زهرا گلی^۱

مصطفی معلمی^۲

امیرسعیدحسینی^{۳و۴}

آسیه جوکار^{۵و۶}

چکیده

سابقه و هدف: بوی بد دهان یا هالیتوزیس به شکایتی گفته می‌شود که در آن بوی دهان فرد به طور ناخوشایند تغییر می‌کند. این وضعیت نه تنها سومین دلیل شایع مراجعه به دندانپزشکی است، بلکه تأثیرات اجتماعی و روانی قابل توجهی دارد. علی‌رغم پیشرفت‌های قابل توجه در حوزه دندانپزشکی و پزشکی، هالیتوزیس همچنان یک چالش تشخیصی و درمانی محسوب می‌شود. لذا بررسی رویکردهای مکمل ضروری به نظر می‌رسد. هدف این مطالعه بررسی سبب‌شناسی و تدابیر درمانی بوی بد دهان در متون طب ایرانی است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه، یک پژوهش کیفی با روش تحلیل محتوا پیرامون بوی بد دهان در متون طب ایرانی است که در آن ۸ کتاب از قرن ۳-۵ هجری قمری از جمله قانون در طب، الحاوی و ... از نسخ خطی، کتابخانه دیجیتالی نور و منابع الکترونیک بررسی شدند.

یافته‌ها: با بررسی آرای حکماء طب ایرانی، هفده علت مختلف عمدتاً در دهان، معده و ریه شناسایی شد که می‌توان زخم، فساد و عفونت در اجزای دهان، اختلالات معده و تجمع مواد عفونی در آن و عفونت ریه را به عنوان بخش مهمی از این علت‌ها بر شمرد. همچنین برای درمان بر اساس علت بیماری در هر مورد، تدابیر بهداشتی و اصلاح سبک زندگی، داروهای مفرد و مرکب از جمله خوردن کرفس، میخک، هل و مصرف شاخ و برگ مورد تازه با کشمش بی هسته و ... پیشنهاد شده است.

استنتاج: حکماء ایرانی، بیماری‌های دهان و دندان و مشکلات گوارشی را اصلی‌ترین دلیل بوی بد دهان دانسته‌اند و با توجه به سبب بوی بد دهان، به درمان آن پرداختند. برخی از علت‌ها و درمان‌های طب ایرانی برای این بیماری بعد از قرن‌ها توسط تحقیقات علمی نوین حمایت و تأیید می‌شود. انجام بررسی‌ها و کارآزمایی‌های لازم می‌تواند زمینه‌ی استفاده از این میراث ارزشمند نیاکانی را فراهم آورد.

واژه‌های کلیدی: بوی بد دهان، بخار الفم، هالیتوزیس، اتیولوژی، طب سنتی ایرانی، طب مکمل

E-mail: a.jokar@mazums.ac.ir

مؤلف مسئول: آسیه جوکار - ساری: میدان خزر، چپ کلیک فوق تخصصی طبی، دانشکده طب سنتی

۱. دانشجویی کارشناسی ارشد تاریخ علوم پزشکی، گروه تاریخ علوم پزشکی، دانشکده پیراپزشکی ساری، کمیته‌ی تحقیقات فناوری دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۲. دانشیار گروه تاریخ علوم پزشکی، دانشکده طب ایرانی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۳. استادیار، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتماد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. دانشیار، گروه طب ایرانی، دانشکده طب ایرانی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۵. مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتماد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۶. تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۷/۷ تاریخ ارجاع چهت اصلاحات: ۱۴۰۳/۸/۱ تاریخ تصویب: ۱۴۰۳/۱۱/۱۵

مقدمه

غیر خونی تقسیم می‌شود. از عوامل غیر دهانی اختلالات گوارشی و اختلال هورمونی یا متابولیکی، هپاتیت یا عدم کارآیی کلیه، بیماری‌های ریوی، بیماری‌های گوش و حلق و بینی، ترشحات پشت بینی – که بیمار آن را به صورت احسام جریان مایع در گلو بیان می‌کند – می‌باشد(۱۱). فردی که سابقه‌ی ریفلاکس حلق، مری و ترشحات پشت حلق دارد مستعد ایجاد لایه‌ای بر سطح زبان و هالیتوزیس می‌باشد(۱۱). همچنین رابطه بین هلیکوباکترپلوری و بعضی دیگر از بیماری‌های گوارشی و کبدی با بوي بد دهان مشخص شده(۱۴) و در تحقیقی بوي بد دهان از علائم غیراختصاصی بیماری گوارشی چون کولیت اولسراتیو بیان شده است(۱۵). علاوه بر این بیماری‌ها، هالیتوزیس می‌تواند با مصرف بعضی داروها و رفتارهای سبک زندگی از جمله نوشیدن الکل و سیگار(۱۶،۱۲) یا کم آبی، گرسنگی، خشکی دهان، بالا رفتن سن و برخی از انواع غذاهای(۱۶) و نیز عدم تعادل میکرووارگانیسم‌ها در حفره دهان و دستگاه گوارش(۱۷) ایجاد شود. در حال حاضر برای درمان هالیتوزیس با منشأ دهانی از روش‌های مکانیکی مثل اسکراب زبان، روش شیمیایی مثل دهان‌شویه‌هایی همچون کلرهگریدین، روش تبدیل گازهای فرار با بوي بد به فرم غیر فرار مثل محلول‌های نمک فلزی و روش پوشاندن بوي بد دهان با انواع اسپری‌ها و آدامس(۵،۲) و روش‌هایی چون مصرف پروپویوتیک‌ها(۱۸) و فتوینامیک تراپی و لیزردرمانی(۱۹) استفاده می‌شود. تغییر سبک زندگی هم، در مواردی می‌تواند کمک کننده باشد چنان که تحقیقات نشان داده که مصرف صباحانه با خطر کمتر ابتلاء هالیتوزیس مرتبط است(۱۶).

بررسی‌های دیگر نشان می‌دهد که زبان‌شوى مکانیکی، آدامس اکالیپتوس، عصاره قارچ، ژل، خمیر دندان^۳ درصد تریکلوزان، دهان‌شویه حاوی کلرهگریدین و زینک استات و مسواک زدن به همراه دهان‌شویه cetylpyridium برای کنترل بوي بد دهان، در مقایسه با دارونوما، چندان اثربخش

بوي بد دهان یا بخر الفم که به آن هالیتوزیس هم گویند، به شکایتی گفته می‌شود که در آن بوي دهان فرد به طور ناخوشایند تغییر می‌کند و باعث ناراحتی برای افراد مبتلا و همچنین افرادی می‌شود که با آن‌ها در تعامل هستند. این بیماری در گروه‌های سنی مختلف، جنسیت و اقوام گوناگون شایع است و می‌تواند علل درون دهانی و یا خارج دهانی داشته باشد(۱-۵).

این عارضه، بعد از پوسیدگی دندان و بیماری پریودنتال سومین دلیل شایع برای مراجعه به دندانپزشکی است(۳) به نظر عده‌ای از محققین، بالای ۵۰ درصد(۸،۷،۴) و به نظر گروهی دیگر ۲۵ درصد مردم به هالیتوزیس مبتلا هستند(۵) کسانی که از بوي بد دهان رنج می‌برند در زمینه اجتماعی و خانوادگی احساس نامنی می‌کنند و امکان کاهش کیفیت زندگی و علائم افسردگی در این افراد وجود دارد(۳،۱،۹). در میان افراد، نوجوانان و جوانان مبتلا نسبت به همسالان خود احساس اضطراب و افسردگی بیشتری دارند(۱۰).

مهم‌ترین مسئله برای درمان بوي بد دهان تشخیص علت است(۲،۱). با نگاه به جدیدترین یافته‌های علمی، هالیتوزیس به سه گروه اصلی هالیتوزیس حقیقی، کاذب و هالیتو فویا (ترس از بوي بد دهان) تقسیم می‌شود. در هالیتوزیس حقیقی که بوي بد دهان واقعاً وجود دارد به دو دسته‌ی فیزیولوژیک و پاتولوژیک تقسیم می‌شود و خود به دلایل مختلفی ایجاد می‌گردد(۹،۱۱،۹،۵). محققین ۸۵ تا ۹۰ درصد هالیتوزیس را به دهان مرتبط می‌دانند و بیشترین عامل بوي بد دهان را حتی تا ۵۱ درصد پوشش زبان (Tongue-Coating) عنوان کرده‌اند. بر اساس گزارش‌های علمی، بوي بد دهان بیشتر ناشی از فعالیت باکتری‌های موجود در دهان است که ترکیبات گوگرد فرار تولید می‌کنند. علاوه بر بهداشت ناکافی دهان و دندان، بیماری‌های پریودنتال از جمله موارد دیگر عوامل دهانی هالیتوزیس با منشأ دهانی هستند(۱۳،۱۲،۵). هالیتوزیس با منشأ غیر دهانی، خود به دو دسته‌ی خونی و

(medicine) است. با این حال، مطالعات بیشتری برای ارزیابی اثرات طولانی مدت این رویکرد ترکیبی و همچنین اثر بخشی طب سنتی چینی (CM) به تهایی لازم است (۲۱). طب سنتی ایران نیز یکی از مهم‌ترین مکاتب طبی است که سهم مهمی در تاریخ پزشکی دارد و یک مکتب جامع و کل‌نگر است که در بسیاری از موارد روش‌های درمانی متعدد، آسان و کم خطری را ارائه نموده است (۲۳) و می‌تواند ما را در اتخاذ راهکارهای مؤثرتر در کنترل بیماری‌ها یاری نماید (۲۴) همچنین شایسته است مبانی، اصول و کاربرد آن مورد بررسی دقیق و احیا قرار گیرد (۲۵). این پژوهش باهدف بررسی علل و درمان بوی بد دهان در منابع طب سنتی ایرانی انجام شده و به دنبال استخراج و بهره‌گیری از دانش و تجربیات ارزشمند ایشان، برای استفاده در طب جدید می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این مقاله یک مطالعه کیفی بر مبنای تحلیل محتوا از نوع سوماتیو (summative qualitative content analysis) است که بر اساس متون طب ایرانی و منابع الکترونیک صورت گرفته و شامل مراحل هفت گانه مطالعات تحلیل محتوای کیفی می‌باشد (۲۶، ۲۳).

۱. سؤال پژوهش

در این مطالعه مهم‌ترین سوالات، چگونگی بیان اسباب و علل بوی بد دهان (اتیولوژی)، و علاج (درمان) آن است.

۲. انتخاب منابع مورد تحلیل

كتب طب ایرانی، فردوس الحکمه (۲۷) اثر ابن رین طبری (قرن ۳)، الحاوی فی الطب (۲۸)، تقاضی العلل (۲۹)، منافع الاغذیه و دفع مضارها (۳۰)، من لا يحضره الطيب (۳۱) و المنصوری فی الطب (۳۲) آثار رازی (قرن ۴-۳. ق)، کامل الصناعه الطیبه (۳۳) اثر علی بن عباس ارجانی (قرن ۴. ۵. ق)، قانون فی الطب (۳۴) اثر ابن سینا (قرن ۵-۴. ق) در نرم افزار جامع نور و پایگاه‌های

نیست (۸). چنان که با وجود تأکید بسیاری که در مقالات به اسکراب زبان شده است، مسوآک زبان فقط تا ۳۰ دقیقه باعث تسکین بوی بد دهان می‌شود و اثرات قابل توجهی ندارد (۹) همچنین با استفاده از دهان‌شویه‌ی کلر هگزیدین که مؤثرترین ماده‌ی شناخته شده می‌باشد مصرف این ماده باعث رنگ‌پذیری دندان و زبان، مزه‌ی بد و کاهش موقت حس چشایی می‌شود (۵).

با وجود پتانسیل درمانی پروپیوتیک‌ها هنوز شواهد دقیق و معتبری در مورد اثربخشی بالینی و عوارض طولانی مدت آن وجود ندارد (۹) در حالی که بعضی پژوهشگران معتقدند تجویز پروپیوتیک‌ها ممکن است به تنظیم فلور دهان یا روده و در نتیجه درمان هالیتوزیس کمک کنند (۱۷)، اخیراً در یک مطالعه مرور سیستماتیک گزارش شد که هیچ شواهد قانع کننده‌ای برای حمایت از استفاده از پروپیوتیک‌ها در درمان بوی بد دهان وجود ندارد (۲۰، ۱۶). درمان‌هایی که امروزه برای درمان این عارضه به کار می‌رود بیشتر بر هالیتوزیس با منشأ دهانی اثر داشته و در انواع دیگر هالیتوزیس، درمان چندان رضایت‌بخش نبوده و با عود مجدد همراه بوده است (۲۱). علی‌رغم پیشرفت‌های قابل توجه در حوزه دندانپزشکی و پزشکی، هالیتوزیس هم‌چنان یک چالش تشخیصی و درمانی محسوب می‌شود. به همین خاطر بررسی رویکردهای جایگزین ضروری به نظر می‌رسد.

امروزه استفاده از طب سنتی، مکمل و تلفیقی در جهان در حال افزایش است (۲۲). چنین رویکردی در تشخیص علت و درمان این بیماری نیز به کار گرفته شده است مثلاً در طب سنتی چین هالیتوزیس عمدتاً ناشی از آتش معده و گرمای طحال و... است و از جمله درمان‌ها استفاده از طب سوزنی، موکساترایپی (moxibustion) و جوشانده گیاهان چینی می‌باشد. تحقیقات جدید نشان‌دهنده اثرات مثبت قوی‌تر و سریع‌تر ترکیب طب سنتی چینی و پزشکی مدرن غربی (CWM) (western medicine) بر این بیماری در کوتاه مدت نسبت به پزشکی مدرن غربی (WM) (Chinese) نسبت به پزشکی مدرن غربی (WM) (Chinese)

استقرایی تحت عناوین "علت‌های بوی بد دهان" و "درمان بوی بد دهان"، دسته‌بندی شدند.

۶. قابلیت اطمینان و اعتبار سنجی

چنان‌چه محققی با متون طب سنتی ایرانی، زبان عربی، نسخه‌شناسی، کلمات و واژگان خاص و مبانی این طب آشنا باشد، با جستجو در منابع یادشده طی مراحل توضیح داده شده فوق (مراحل ۱-۵)، به نتایج مشابهی دست خواهد یافت.

۷. ارائه نتایج

پس از دسته‌بندی نتایج، با توجه به این که نتایج به زبان طبی متون قدیم و گاهی به زبان عربی است، برای استفاده بهتر تمامی همکاران در سایر رشته‌های زیر گروه پژوهشی، مفاهیم طب سنتی به زبان فارسی روان ترجمه و ارائه شد.

یافته‌ها

علت‌های بوی بد دهان موجود در منابع مورد تحلیل در ۱۷ دسته طبقه‌بندی شدند که در جدول شماره‌ی ۱ آمده است.

جدول شماره‌ی ۱: بررسی علت‌های بوی بد دهان در کتب مورد بررسی

عنوان	علت
حفزیه دهان	زخم دهان
فساد دهان و دهان‌ها	
عفونت لاه	
سو-مزاج گرم مخاطرات دهان	
عفونت با ورم زبان	
دستگاه گوارش	وجود خلط بطعم یا بطعم عنف در معده، یادهنه آن
حرارت معده	
اجتماع خلط عنف صفار او فم معده	
مشکلات سایر چیزی در دستگاه گوارش	
بینی	بوی بد زوانه گوشی در بینی
ریه	عفونت در ریه
مخز	چذب مواد بدبود از سره بینی (ازره) با خلط پشت حلز
مفرادات غذایی و از مواد غذایی که بین دندان‌ها باید ماند	
غیر غذایی	خوردن مواد غذایی بودار (مال بیر و پیاز و شراب و...)
	خوردن فناهایی که رو در معده اندلاد شود (تریچه، ترمه،...)
پخار یا دود چیزه، خوردن قورقاغه‌های سیر و قمرنی	
همه گیری‌ها (هوای وای)	
سایر	

علت‌ها را می‌توان به دودسته‌ی بدنی و غیر بدنی تقسیم کرد. مواد غذایی که بین دندان‌ها باقی می‌ماند و مواد غذایی بودار مثل سیر و پیاز و شراب (در کتب طب

Google Scholar و PubMed SID مورد بررسی و جستجو قرار گرفتند. این کتب، آثار چهار تن از مشاهیر طب سنتی ایرانی می‌باشد که آثارشان منبع الهام دیگران بوده است؛ علی بن سهل طبری (ابن رین طبری) طبیعی از خطه طبرستان، صاحب قدیمی ترین پژوهشی نامه‌ی جامع تمدن اسلامی، فردوس الحکمه (۳۵) است، محمد بن زکریا رازی پژوهشک بالینی و تجربه گرا، نویسنده‌ای پرکار با ۲۶۶ اثر، صاحب الحاوی، دومین رکن از ارکان چهارگانه‌ی علم طب در تمدن اسلامی (۳۷،۳۸) می‌باشد و علی بن عباس مجوسی جرجانی، یکی از سه پژوهشک بزرگ و مشهور خلافت شرقی و صاحب کتاب مشهور کامل الصناعه الطیبه (۳۸) و شیخ الرئیس، فیلسوف، طبیب، ادیب و ریاضیدان، منجم و بزرگ‌ترین دانشمند جهان اسلام و ایران بوعلى سینا، صاحب کتاب پرآوازه‌ی قانون فی الطب (۳۷) است.

۳. تعریف واژه‌ها و اصطلاحات

"نکهه الفم"، "ریح الفم"، "بخر الفم"، "گند دهان"، "گنده دهان"، "بوی بد دهان"، "بدبویی دهان" و "تنفس المُفتَن" در متون طبی و در منابع طب جدید واژه "halitosis" و بوی بد دهان مورد جستجو قرار گرفتند.

۴. کد گذاری

واژگان کلیدی به تهایی و همچنین در سرفصل‌های مرتبط با این بیماری در کتب طب ایرانی جستجو شدند. این بیماری در کتب طب ایرانی در فصوی با این عناوین بیشتر یافت شد: "بیماری بوی بد دهان"، "امراض دهان و دندان"، "بخر الفم"، "درمان بوی بد دهان"، "تدابیر بوی بد دهان"؛ لذا پس از جستجوی کلی این فصول با دقت بیشتری تحت مطالعه اکتشافی جهت یافتن مفاهیم مرتبط با موضوع مورد مطالعه قرار گرفتند.

۵. دسته‌بندی

در این مرحله، تمامی یافته‌های حاصل از جستجو در متون طبی در ۸ کتاب مورد بررسی بر اساس منطق

بدنی بسته به عضو مربوطه (دهان و دندان، دستگاه
گوارش، بینی، ریه، معز) در ۵ دسته قرار گرفتند (حکیم
جرجانی (قرن ۶-۵) تمام علل گفته شده در قانون را در
محش ناخوشی بوی دهان در کتاب ذخیره ذکر می‌کند
و در بخش تشریح کلیه با ذکر حکایتی از ابوالحسن
رنجی، در واقع علتی دیگر از ناخوشی بوی دهان را
التهاب و زخم و بیماری‌های کلیه می‌داند. که تحقیقات
جدید مؤید این سیب می‌باشد (۱۱).

درمان: اطبای ایرانی با توجه به سبب ایجاد بیماری، به درمان آن پرداخته و از انواع روش‌ها و داروهای مفرد و مرکب، پرهیزات و تدابیر سبک زندگی برای درمان بوي دهان بهره بردنده که در جدول شماره ۲ آمده است.

درمان دارویی شامل داروهای مفرد و مرکبه بوده و درمان غیر دارویی شامل اعمال یاداوی، تدابیر و پرهیزات می‌باشد.

ایرانی در بسیاری موارد منظور از ذکر کلمه شراب،
شکل دارویی به صورت شربت بوده است. با این حال
در مواردی هم منظور از شراب می تواند خمر باشد چرا
که در گذشته، اکثریت طبیان تمدن اسلامی متأثر از
منابع یونانی بوده و در موارد درمانی استفاده از شراب را
جایز می دانستند. شاید بتوان این موارد را در زمرة منافع
خمر به حساب آورد اما با تکیه به قرآن (سوره بقره آیه ۲)
این منافع مختصراً ابدأ به معنای توصیه به استفاده نیست و
ذکر آن در این مقاله صرفاً به لحاظ رعایت امانتداری
علمی است. "يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِنْمَّا
كَيْرٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا".) و ... و
غذاهایی که زود در معده فاسد می شود (تریچه، تره، ...) را غیر بدنه گویند که با تدایری چون پرهیز و حفظ
بهداشت دهان و دندان قابل رفع است و بقیه را بدنه
می نامند که درمان آن‌ها در ادامه خواهد آمد. علت‌های

جدول شماره ۲: درمان بوي بد دهان

ردیف	نام داروی	توضیحات
۱	درمان غیر دارویی: هضمی سر کای که در آن عقر قحا و کمرار کک باشد یا سر که عصلی	-له ای که حرارت دارد با روغن گلاب و له ای که رطوبت و سردی درد را روغن بلند روغن مالی شود - جویدن بیچک و مصطفی و عود (۳۳).
۲	درمان غیر دارویی: کنده دفان پوسیده (۳۴-۳۳) سوهان کشیدن خودگی‌ها (۳۴، ۳۷، ۳۳)، داغ کودن رشته که (۳۷). اجتاب از لبیات و مویز - باک کردن دفان و له با پلچه خشن هرسیع و عصر - باک کردن با لعل (۳۳).	
۳	درمان دارویی: استفاده از داروی سفت کننده له - مضمضه سرکه‌ای که شمره الطرا فدا آن پخته شده باشد. خفرخره عقر قحا و مرنگوش و سر و خردل (۲۷) مطبخ هلیخ و تمر هندی (۲۷) نمک گز عقر قحا و چین سادچ و عود و مصطفی و بویس تریخ و محبک بخون. سیر و ملا آن رابر لگاره، سرکه پیاز عصلی مضمضه کنده. از زانه آن بایس (ایسون) و شراب غلظی و نیز تبریز و له مالد. اگر علاج شد موریزک را بخط و تف بپرور آغازند - شخار (قیچی) به تعابی بر گوش گذیده دهان نهند آن را بیرمی کند و می اندازد و گوشت گزه زده برواند.	
۴	درمان غیر دارویی: - مضمضه سی شست بخه در سر که (۳۴). - سوت بخه در سر که (۳۴).	
۵	درمان غیر دارویی: سواک با فرقا (۲۷) دلک له با عسل - فضد و حیاجات ترقی، قه، قهی (۳۳) پاک کردن دامن دفان و شست با سرکه و آب - زدن رگ چهره که (۳۴).	
۶	درمان دارویی: زرد آلوای تازه ناشتا تاول کنند خزیه و خیر و شفالو (خرچ) هم ناشتا بخورد خوب است. آگر زرد آلوای شفالو تازه گیر نیامد، خسیده خشک آنرا را و پویه زرد آلو خشک را ناشتا بخوردند سویق و شکر و بر قاب مفہ است (۲۴).	
۷	درمان غیر دارویی: باید غذا خوراک‌های سرد بپوش. باشد که صفر اول تولد نکد (۳۴).	
۸	درمان دارویی: غیر غریب عقر قحا و ملایم اسخر - خودرن شرب هلیخ کالمی و مصطفی و تاخته و فرشل و فرشل - (۲۷) تقوی شرب اسخر و اسفن - شراب روحانی کهنه با تغییب کایه و بیشه و فرشل و عود خام و زنجیل و سعد پوست کنده - ملیح و بیلچ و دروده با عسل - جویدن و مضمضه هی مصطفی و فرشل و قاقی (گرفتگی کا لکلخت) و عود ناب (۳۳) زنجیل بپرورد شده - داروهای مفرده تجهیر شده غیر از دهدنی، قوه، پوست تریخ آگل کافور، صندل میخک، کایه، مصطفی چارگون (بسایه)، جوزبیا، اصل الاظخر، ارامل، اشنه نامن پرین (اظفار الطبع)، لمل بپرور آفاقه، بلگ میک (ظفمنه)، برگ تریخ، سنبل، درمشک تزیین پلیه داروهای مفرده که در مرغ هاده هاده - آچه باید داروا را با آن معجون کرد. شراب به، شراب سف، افسه تریخ است و مویه توکل دکت خوب است (۳۴).	
۹	درمان غیر دارویی: نقی بند غذا - هر چیزی که کسری فاسد شود اجتاب کردن - خودرن صحت (ماهیه) (۲۷) قی بعد استفاده در غذاهی مقطبه با غلام هی شور و تریخ و خردل و عسل و بعد توپیش شراب هفته یکی که در اوپر مخصوص ناشناسن غناهای ایلهف و خشک، مانند گشت برده هی شده و کایه و خسیده و خیاهه با سایس و کوفس خودن - پویه ز غایی مول باغم هی لذه و لبیات و گوشت بزو و گسفند، چربی و روغ و مهده مرطوب و حیوات و آب که کوشیدن - سواک با سبد و ازخ و صدل سفید (۳۳) قی، سواک با چوب درخت های تنخ طلق کنده ارادک و زعنون - پرهیز از مصرف زید آب و میوه و سوئی تازه - صرف سرخ کردی (هاطجن) و صحرا (هایله) (۳۴).	
۱۰	درمان دارویی: زرد آلو تازه که نخشکنده است ناشتا تاول کن، خرمه (طبیع) و خیر و شفالو (خرچ) هم ناشتا بخورد خوب است. آگر زرد آلو با خون تازه گیر نیامد، خسیده خشک آنرا را و پویه ز داکل خشک را ناشتا بخورند سویق و شکر و بر قاب (الم) مقداد است (۲۹). آب و سرک و سکجین، آلو توش، قاعع (۳۴، ۳۶، ۳۱).	
۱۱	درمان غیر دارویی: باید غذا خوراک‌های سرد بپوش. باشد که صفر اول تولد نکد (۳۴).	
۱۲	درمان دارویی: همچنین در شراب خود زین‌دانکی سعد و سمتل و فرشل بروزد و این قرض را بلکر برد - داروی مجرب: باید در خودن کرفس زیاده داروی کند (۳۴).	
۱۳	درمان غیر دارویی: شمار خود از خودن خوارگی های نکنی با خردل و شوید و چندر و نوشیدن عسلار و داره با آلا آوردن کند. خوارگی های چرب و سرگن را بکار ببرند و به آب بز شده ها و سرخ کردی ها بسته کنند. اندکی مری نیپلی (آکبمه) در حالت ناشتا خوده و پیش از خوارگی چند زیرین و صحناء (گونه) شوری با ساخته شده با مانه و بیات (چوبنده) (۳۴).	
۱۴	درمان غیر دارویی: بر پرده گوشت انسانی سبز استفاده از مرهم آم آرکه و جوش دهنده (۲۷).	
۱۵	درمان غیر دارویی: داغ کردن و سمتل سر و شراب سو (۲۷).	
۱۶	درمان دارویی: چوبان سعد پس از شراب که بوی آن را مکاهد. چنچه به هرماهش کایه باشد نوشانه انت این کار را تجمل م دهد. - سعد و کایه و زرباد را جوینه با آن دهل را بشویند.	
۱۷	همچنین آچه بیو بد دهان را کاشش می هد خودن خوارگی های توش ماند شام و یاز برورده در سرکه (اویش) ایشان سرکه و جویدن گفتگی های از آن می باشد. - گفتگی لذه و خشک خلیلی جوینه شو و بخی از آن آقره داد شود از سعاده اسپارا کالم جویه سبی خوده شود که بو را خوش می زیادن را جوش بخی و آن قورت داده شود و با برگ اعلق را جوینه و با آن شراب را جوینه و پوشیده شود. با اعلق پارپونه (وقتی) جوینه و آندک سرکه که آن نوشیده شود (۲۲). جویدن برگ گیفین، برگ تشك (علق) و مضمضه سر کی کای از داشت شکن شکن وزین (علق) و زنجیل (بابی) (زربله) در همان روز بخوردند و بخورد و از خودن زنی تازه خوشانه شود. بر آن می بخکش سایده شده، ریخته و پیش از آن خورده شود باقی و عدس آب بز شده خورده شود (۳۴).	
۱۸	درمان غیر دارویی: بپرس در برش میان رنگ کنک و بروزه زنی تازه خوشانه شود. بر آن می بخکش سایده شده، ریخته و پیش از آن خورده شود باقی و عدس آب بز شده خورده شود (۳۴).	
۱۹	درمان دارویی: سعد- تشك (علق)، شیر (بن) - کرفس - سادچ (۳۲) خل العصل (۳۳) طلن، مر، باز جوینه، تبول، تقره (۳۴).	
۲۰	درمان غیر دارویی: حیاجات ترقی، صدر رگ گز (۳۴).	

بحث

طب ایرانی، به عنوان یکی از مکاتب مهم طب سنتی، سابقه‌ای طولانی در شناخت و درمان بُوی بد دهان دارد. از سابقه متون چنین بر می‌آید که این مکتب طبی از قرن نهم میلادی در کتاب فردوس الحکمه اثر علی بن رین طبری به این مشکل پرداخته است^(۳۱)، در حالی که در طب مدرن، هالیتوزیس در سال ۱۸۷۴ میلادی با کوشش‌های هو (Howe) موجودیت بالینی یافت^(۳۲). یافته‌های ارائه شده در مورد علت‌ها و درمان بُوی بد دهان در طب سنتی ایران، نشان‌دهنده رویکرد کل‌نگر، جامع و چند بعدی این مکتب پژوهشی به این بیماری است.

با بررسی سبب‌ها مشخص می‌شود هم در طب ایرانی و هم در طب مدرن، علل متعددی برای بُوی بد دهان ذکر شده است. هر دو مکتب به نقش مهم مشکلات دهان و دندان^(۱۱،۹۷،۱۵) در ایجاد این عارضه اشاره کرده‌اند. نکته‌ی قابل توجه اینکه در متون طب ایرانی، اگرچه به مشکلات دهانی توجه شده، اما دستگاه گوارش نیز به عنوان یک عامل مهم در نظر گرفته شده است درحالی که در طب مدرن، محققان بسیاری معتقدند که در کمتر از ۵ درصد موارد هالیتوزیس به دلیل اختلالات گوارشی رخ می‌دهد^(۳۹)، البته جدیدترین مقالات نکاتی را مطرح می‌کنند که مؤید نظر حکماء گوارشی اغلب قبل از ظهور بیماری‌های پریودنتال رخ داده است^(۴۰). اختلالات گوارشی بر غدد بزاقی اثر منفی گذاشته و باعث اختلال در عملکرد آن‌ها می‌شود. بیماری‌های کولیت، گاستریت مزمن، پانکراتیک، زخم پیتیک و رفلاکس معده به مری با عارضه التهاب لشه و پریودنتیت همراه است. تأیید وجود رابطه بین حفره‌ی دهان و دستگاه گوارش تأثیر مثبت آشکاری بر تشخیص و درمان بیماری پریودنتیت داشته و اصلاح عدم تعادل باکتریایی روده بر درمان این عارضه در بیماران مبتلا به پریودنتیت مؤثر بوده است و درنتیجه‌ی اصلاح دیس باکتریوز روده (عدم تعادل باکتریایی روده)، کاهش

قابل توجهی در عمق پلاک‌های پریودنتال و بازسازی نسبی بافت استخوانی پریودنتال ایجاد می‌شود^(۴۰).

طبق نظر محققوین طب جدید بُوی بد دهان نیاز به رویکرد تیمی چند رشته‌ای برای تشخیص و درمان آسیب‌شناسی با حضور دندان‌پزشکان، پریودنتولوژیست‌ها، متخصصین گوارش، جراحان گوش و حلق و بینی، داخلی، متخصصان طب خانواده و روان‌پزشکان دارد^(۱۴،۱۱) این رویکرد چند تخصصی در درمان بُوی بد دهان در طب مدرن با دیدگاه جامع نگر طب سنتی همخوانی دارد و می‌تواند به نتایج بهتری منجر شود گرچه در زمان گذشته یک طیب به‌تهابی تخصص‌های متعددی داشت.

درمان دارویی شامل داروهای مفرد (تک دارویی) و مرکب (ترکیبی) و درمان غیر دارویی شامل اعمال یداوی (مداخلات دستی)، تدابیر (تغیرات سبک زندگی) و پرهیزات، تنوع درمانی را نشان داده و استفاده از انواع داروها غنای فارماکوپه طب ایرانی را نشان می‌دهد (جدول شماره ۲ و جدول شماره^(۳)).

مطالعات اخیر حاکی از آن است که داروهای طبیعی و گیاهان دارویی می‌توانند در درمان مشکلات دهان و دندان مؤثر باشند. مزیت قابل توجه این روش‌های درمانی طبیعی، کمتر بودن عوارض جانبی در مقایسه با داروهای شیمیایی است^(۴۱). گزارش‌هایی هم‌چون اثر مثبت و بُی عارضه سرکه و گلاب برای جلوگیری از عارضه‌ی استوماتیت کاندیدایی دندان‌های مصنوعی و کاهش کلنسی قارچ کاندیدا آلیکانس در بزاق^(۴۲)، اثر خمیر دندان ضد هالیتوزیس بر اساس نسخه‌های طب سنتی بعضی از حکما^(۴۳)، نتایج رضایت‌بخش تأثیر دهان‌شویه سنتی گلنار برای کنترل التهاب لته در بیماران دیابتی^(۴۴)، اثر هل روی میکروب‌های عامل پوسیدگی دندان^(۴۵) و گزارش‌هایی از خاصیت ضد میکروبی و ضد هالیتوزیس مر، تابنول، قرنفل، فوفل، جوزبسو، ارمال^(۴۶)، میخک، جعفری^(۴۷) پونه کوهی، دارچین و نعناع^(۴۸) نشان می‌دهند که تلفیق روش‌های سنتی و

جدول شماره ۳: درمان بوی بد دهان با داروهای مركب

درمان	سبب
درمان دارویی: استفاده از سنتونات پاک کننده مثل حب المشك (۳۳).	فساد دهان ها عفونت لته
درمان دارویی: رماد القص، ملح اندرایی، شمره طرقا، زید البحر، جب البا پوست کنند، مویرچ و عافر قرقحا یک درهم را کوبیده و الک کشند و حب سازند (۲۷) قلائقون (۳۲). - ضماد با غضص و پوست آلو و جفت بلوط معجون با آب آس و گلاب - مفعمله ای آئی که در آن گل و گلنانار و غصص و کرمازک و جفت بلوط طیخ شده طبوخ هیلاج و نمر هنای (۳۳) نسخه: سوخته زاج یک جزء، بیخ سوسن و زغوان هر یک نیم جزو، با عسل مجبن شود و قرص گرد و اسعمال شود و سپس با سرمه خالص با مخلوط با گلاب مفعمله شود. - داروی قوی ترا این ها: سوخته کاغذ سه درهم، زربنخ دو درهم و نیم، سکه، ساق و زنجفیل، فلفل سوخته، قرص یاه (قدیمی) از مریک در دهان که بر دهان و له ماند و چسبانند و پارچه کشان بر آن نهند. - نسخه: صمع خربوب مصری (اقاق)، زربنخ سرخ، زربنخ زرد، آنکه، شب با سرمه قرص سازند و در عسلاب یا آب پز شمر سرو کوکه (طیخ اهلی) بسیارند. بر لته و دهان ماند - دوی سوتیجان: دواهی پوست آنان، یک اوقیه از زدجه و گلنانار و ساق و یک اوقیه زاج بلوری (شب) و مازو گرفته، بکوبند و له کنند، سپس با اگشکت دارو را بردازند و روی محل در میاند. مقناری از آن را با پارچه کان بردازند و روی لته چسبانند - سون: از نمک ملح اندرایی گرفته و می کوبند و با عسل خمیر می کنند و در کاغذ سفت می بنندند و در دغمال می زینند تامانند احمر و سرخ رنگ و از آتش خارج می کند و قطران مایعی خوشی یا میوسن خاموش می کندند و می گذارند تا سرد شود، سپس کوبیده و یک قست آن را با یک قست دارکست درمنه (ماد الشیخ) و یک قست مشک کشک زمین (سعد) و یک شمش از شکوفه ی گور گیاه (فقالاالآخر)، یعنی از خردنهای عور، سه قسم از شکر و ده قست کافور، شمر که در سرمه که کوبیده ی شمر گریه سه درهم، بر گل حدا خود را زراند و درهم به صورت ورم در دهان نگه دارند. - گلنانار و پوست آثار یک شش درهم، زربنخ دو قمزه و شب یمانی هر یک سه درهم و گلاب و ساق بغدادی هشت شهت درهم و از سنبل الطیب و ففاح الاذرخ (شکوفه ی گور گیاه) در دهان بره لته بچسبانند. - گل با کاکتیو گ و دنبله هفت درهم، جفت بلوط هفت درهم، سعد، سبل، چهار درهم، خربوب نوبتی، گرد ساق، ارمک، هر کدام بین درهم، باهی ای اماک هشت درهم آس که بعد مضمضه بر لته ماند. ایارچ کوچک بر سر مالیدن هم مفید است که بعد از آن با سرمه دشی و سرمه کهی حنظل مضمضه کنند و سون نیز بر لته ماند (۳۴).	
درمان دارویی: حبوب صبریه (۳۴).	سو-مزاج گرم مخلات دهان
درمان دارویی: توییدن ایارچ فرقا یا فخرچو - حب اصلمخیخون - خودرن شراب هیلچ کالمی و مصطفکی و ناخواه و قرنفل و قافله - زغفران و قرفه و هل و دارچین و قافله از هر کدام دو درهم و مشک به ایندازه ای دو دانگ و کافور یک دانگ و نصف و مازوی سروخان شهه را خوب کوبیده و با خل الخیر خمیر کرده و ایندازه ای نخود در سایه هشک کشند و سپس کوبیده و به دهان میاند و یکی را هنگام خوب زیر زبان پذیرگارند (۲۷) ایارچ، زنجیل پروردید، اطریف صفر، چهار قمزه، چهار قرنفل و دارصینی و خولنجان هر موزبی هسته کوبیده، ایندازه ای یک گرد و مصرف شود (۲۹). نتفع صبر و شراب افستین - حب ایارچ و قوقایا - اطریف صفر - هیل و قافله و جوزبیا و قرنفل و دارصینی و خولنجان هر کام سه درهم، گل سرخ و سندل سفید هر کام پنج درهم، کافور صفت درهم، مسک دان و نصف همه را بکوبند و با گلاب خیری کشند و قرض ساخته در دهان نگه دارند. - قرفه و آشنه و ملح هندی و ققهه و ناردين هر کام یک جزو، صبر سقطری در دهان جمعی با هم بکوبند شراب روحانی کهنه با تحقیق کتابه و سیپاسه و جوزبیا و زنجیل و عود خام - سبل و قرنفل و عود خام و زنجیل و سعدبوبست کهنه - هیلچ بزرگ و بلوج پروردید با عمل - مضمضه ای شراب روحانی و گلاب از هر کام نصف درهیل - عود خام (تیو) و مصطفکی و قرنفل و سیپاسه و جوزبیا از ریز حرارت بردازند و خنک و صاف کنند - آنها را صبح و شب در دهان بشوند که تفau است (۳۳). استعمال ایارچ ها (معجون های مسهل) که تحلیه دهانه کشند و اطریفیل کوچک، زنجیل پروردید شده - هر روز صبح بر گل آس و موزبی از دهان تهی شده به ایندازه یک گرد و باید ایندازه نمر سرو و نمر سرو کوکه (جوز السرو و الاهی)، حب صبور، حب فرقی هم خوب است. تانیول، میخک، خولنجان، هر یک نیم درهم، مشک، کافور، هر یک دانگ، عافر قرقحا یک درهم، صبر سه درهم، خردل یک درهم با شراب سیاه غلظی (۳۴).	روطیت پدیوی فاسد در معده، بلغم در معده، خلط عفن باقی در فم معده
درمان دارویی: حبوب صبریه (۳۴).	خطای عفن صفرای در فم معده
درمان دارویی: چندین بار نوشایه ایاره فرقا نوشیدن - همچنین در شراب خود نیز اندازکی سعد و سبل و قرنفل بزیرنده و این قرص را بکار برند: سک و قرنفل و قرفه و جوزبیا و زغفران و سعد و سبل و متبل و پوست تریخ و عود بزار و اندازکی منک بر شراب زدگو خوش باید رسمه و قرصی به ایندازه نخود از آنها درست کنند و هر روز سه تایی آن را قورت دهن. شاخ و برگ آس (اطراف الاسر) تازه را کوبیده به ایندازه اش کمتش بی هسته نرم تبایند و هر درا بآیندند و یکی در هنگام خوب بکار برند (۳۳). سعد و پوست تریخ و سبل الطیب و قرنفل و عود و سک از هر کام یک درهم و مشک یک قیراط با آب سبب و شراب روحانی به صورت قرص در آورده در دهان نگه دارند (۲۹).	دستگاه گوارش
درمان دارویی: گل مورد و قصب الزریه و کافور و اقلیمیا الذه و نمک اندرایی و نمک اندانکی سعد و سبل و قرنفل بزیرنده (بعد داغ گذاشت) (۲۷) باید هر روز با سکنجین و خردل دهاشویه نمایند، سپس با شرابی که در آن قرنفل و مشک و سبل و سعد پخته شده، دهان را بشونید (۳۴).	جلب ماده پدیو از سر به بینی، نزله، درمان عمومی بماری
درمان دارویی: چر یا واره و قرنفل و کافور و دارصینی و خولنجان، و فرقی هر کام یک درهم، مشک یک دانگ با گلاب و آب سبب و آب سیب و آب خیر کرده و حب کنند (۲۹) سفوف ارسطوطالسیس که نوشته برازی اسکندر: قرفه و سازد هندی و هیل و عود هندی و کهی و هیلچ کابلی بی دانه و اکيل الملک و فرجیشک و نارمیشک و نار قصیر و کعون و دارصینی واشنه و قرنفل و زنجیل و دانه اثار و جوزبیا و قافله هر کام دو جزو و مشک و شک طبریز شش بیران کل دوا - حب هندی یعنی عمل بالمسک: رامک و کبر، هل و قرنفل و جوزبیا و سبل سفید و حواسیل هزون و کباب، مشک، کافور	

بررسی ها و کارآزمایی های لازم می تواند زمینه ای استفاده از این میراث ارزشمند نیاکانی را فراهم آورد.

سپاسگزاری

نویسنده گان مقاله بر خود لازم می دانند تا مراتب سپاسگزاری از استاد گروه تاریخ پژوهشکی و طب سنتی دانشگاه علوم پژوهشکی مازندران را به عمل آورند. این مقاله از پایان نامه کارشناسی ارشد تاریخ پژوهشکی با شناسه IR.MAZUMS.REC.1403.203 است که در گروه تاریخ پژوهشکی دانشگاه علوم پژوهشکی مازندران تصویب شده است.

مادرن می تواند راهکارهای جدید و مؤثری برای

مشکلات پیچیده ای مانند هالیتوزیس ارائه دهد. با

این حال، نیازمند تحقیقات پیش تری برای ارزیابی دقیق

اثریخشی و ایمنی این روش های درمانی طبیعی می باشد.

این مطالعه نشان می دهد که طب ایرانی برای این بیماری، علت های متفاوت و درمان های متنوعی ارائه داده

است که برخی از آنها بعد از قرن ها توسط تحقیقات

علمی نوین حمایت و تأیید شده است و در بسیاری موارد

می تواند به عنوان ایده های جدید جهت انجام پژوهش های

نوین و معرفی مداخلات نو در جهت کمک به درمان

این بیماری و شکایت شایع کمک کننده باشد انجام

References

- Bollen CM, Beikler T. Halitosis: the multidisciplinary approach. *Int J Oral Sci* 2012; 4(2): 55-63 PMID: 22722640.
- Bahadir U, Colak H. Halitosis: From diagnosis to management. *J Nat Sci Biol Med* 2013; 4(1):14-23 PMID: 23633830.
- Silva CR, Silva CC, Rodrigues R. Etiology of halitosis in pediatric dentistry. *Arch Pédiatr* 2022; 29(6): 467-474 PMID: 35667997.
- Çoban Z, Sönmez I. Halitosis: a review of current literature. *Meandros Medical and Dental Journal* 2017; 18(3):164-170.
- Newman MG, Takei HH, Klokkevold PR, Carranza FA. Newman and Carranza's Clinical Periodontology.13th ed, Elsevier; 2019: 299-312.
- Froum SJ, Shi Y, Reis N, Asvaplungprohm T A Narrative Review of the Diagnosis, Etiology, and Treatment of Halitosis Over the Past Three Decades. *Compend Contin Educ Dent* 2022; 43(5): E5-eE8 PMID: 35523316.
- Armstrong BL, Sensat ML, Stoltenberg JL. Halitosis: a review of current literature. *J Dent Hyg* 2010; 84(2): 65-74 PMID: 20359417.
- Nagraj SK, Eachempati P, Uma E, Singh VP , Ismail NM, Varghese E. Interventions for managing halitosis. *Cochrane Database Syst Rev* 2019; 12(12): CD012213 PMID: 31825092.
- Wu J, Cannon RD, Ji P, Farella M, Mei L. Halitosis: prevalence, risk factors, sources, measurement and treatment - a review of the literature. *Aust Dent J* 2020; 65(1): 4-11 PMID: 31610030.
- Briceag R, Caraiane A, Raftu G, Horhat RM, Bogdan I, Fericean RM, et al. Emotional and Social Impact of Halitosis on Adolescents and Young Adults: A Systematic Review. *Medicina (Kaunas, Lithuania)* 2023; 59(3): 564 PMID: 36984565.
- Behfarnia P, Naghsh N. A review on oral malodor (halitosis). *Journal of Isfahan Dental School* 2013; 9(2): 186-198.
- Rasouli AA, Momand S, Anwari MT, Shafiq AJ. RHINOLARYNGOLOGICAL AND SYSTEMIC CAUSES OF HALITOSIS: A MINI-REVIEW. *Interdisciplinary Approaches to Medicine* 2024; 5(1): 40-47.
- Astuti L, Komala ON. Keterkaitan antara Halitosis dengan Bakteri Penyebab Periodontitis. *Jurnal Kedokteran Gigi Terpadu* 2023; 5(1).
- Poniewierska E, Pleskacz M, Łuc-Pleskacz N, Kłaniecka-Broniek J. Halitosis as a symptom of gastroenterological diseases. *Prz Gastroenterol* 2022; 17(1):17-20 PMID: 35371354.
- Li C, Wu Y, Xie Y, Zhang Y, Jiang S, Wang J, et al. Oral manifestations serve as potential signs of ulcerative colitis: A review. *Front Immunol* 2022; 13:1013900 PMID: 36248861.
- Khounganian RM, Alasmari ON, Aldosari MM, Alghanemi NM. Causes and management of halitosis: a narrative review. *Cureus* 2023; 15(8): e43742.
- Li Z, Li J, Fu R, Liu JA, Wen X, Zhang L. Halitosis: etiology, prevention ,and the role of microbiota. *Clin Oral Investig* 2023; 27(11): 6383-6393 PMID: 37843633.
- Homayouni Rad A, Pourjafar H, Mirzakhani E. A comprehensive review of the application of probiotics and postbiotics in oral health. *Front Cell Infect Microbiol* 2023; 13: 1120995 PMID: 36968114.
- Woźniak A, Matys J, Grzech-Leśniak K. Effectiveness of lasers and aPDT in

- elimination of intraoral halitosis: a systematic review based on clinical trials. Lasers in medical science 2022; 37(9): 3403-3411.
20. Tay JR, Ng E, Lai CW, Lim LP, Ong MM. The efficacy of probiotics in the management of intra-oral halitosis: a systematic review. Clin Oral Investig 2022; 26(7): 4687-4700 PMID: 35536439.
 21. Huang, Liqiang., Li, Dexiang. Traditional Chinese medicine for treating halitosis and preparation method. (2018).
 22. Wu X, Zhang J, Zhou Y, He Z, Cai Q, Nie M. Whether Chinese medicine have effect on halitosis: a systematic review and meta-analysis. Evid Based Complement Alternat Med 2018; 2018(1):4347378 PMID: 30598685.
 23. Arabi M, Jokar A. Causes of Tinnitus and Prudence to Maintain Ear Health from the Perspective of Iranian Medicine. J Mazandaran Univ Med Sci 2021; 31(200): 125-137. (persian).
 24. Ghorat F, Khadem E, Rahimi R. A review of bowel obstruction disease (Gholonj) from the viewpoint of Jorjani. Journal of Islamic and Iranian Traditional Medicine 2017; 8(1): 87-91. (persian).
 25. Jokar A, Siamian H, KHalatbari A, SHakeri T. Evaluation of Embryonic Development in the Holy Quran and Traditional Iranian Medicine and the Role of "Quwa" in Embryogenesis 2018;6(2):20-30. (persian).
 26. Hsieh HF, Shannon SE. Three approaches to qualitative content analysis. Qual Health Res 2005; 15(9): 1277-1288 PMID: 16204405.
 27. Tabari'. Firdaus al-hikma fī al-ṭibb. Dār al-kutub al-ilmīyya, Beirut, Lebanon 2002:137-140. (Arabic).
 28. Rāzī M. Al-hāwī fī al-ṭibb. Edited by Ṭā'īmī H. Beirut: Dār ahyā al-turāt al-'arabī 2001; 3: 410-459. (Arabic).
 29. Rāzī M. Taqāṣīm al-'ilal(kitāb al-taqṣīm wa al-taṣḡīr). Edited by Ḥamāmī S M. Aleppo:Mañṣūrāt ḡāmi'a ḥalab ma'had al-torāt al-'ilmī al-'arabī .1992: 170-172. (English- (Arabic).
 30. Rāzī M.manāfi' al-aḡdīya wa daf' maḍārrihā.Edited by Hamawī H. Damascus: Dār al-kitāb al-'arabī.1984 AD: 148-230. (Arabic).
 31. Rāzī M. Man lā yaḥḍaroh al-ṭabīb. Edited by Al-ḍanāwī. Cairo: Dār rikābī lilnašr.1998: 67-69. (Arabic).
 32. Rāzī M.Al-maṇṣūrī fī al-ṭibb.Edited by Bakrī Sedīqī H. Kuwait:Al-munaẓama al-'arabiyya wa al-ṭaqāfa a al-'ulūm 1987: 149-161.165-179. (Arabic).
 33. Mağūsī ' . Kāmil al-ṣinā'a al-ṭibbīya. Edited by Mu'assisih iḥyā ṭibb ṭabī'i.Qom: Čalāl al-dīn. 2008.Vol. 1. p. 467. Vol.2. p.405 Vol. 3.p.190.481-484. Vol.4. p. 378.463. (Arabic).
 34. Ibn sīnā H. Al-qānūn fī al-ṭibb. Beirut: Dār ahyā al-turāt al-alarabī. 2005. Vol.1. p272.273.367.422. Vol.2. p18.81.98. 153. 184. 473. 438. 484 .Vol.3. p.88.92. 115.Vol. 4.p.314. 436. 455. 487.49. 495.537.583.584. (Arabic).
 35. Bodala, M. S., et al. (2023). "The characteristics of physicians and medical students, according to Ali ibn Sahl Rabban al-Tabari." Journal of Research on History of Medicine 12(4): 261-268.
 36. Tadjbakhsh, H. "THE LIFE OF MUHAMMAD IBN ZAKARIVA RAZI AND THE DISCOVERY OF ALLER (, IC."
 37. Azadbakht M, Hoseini A, Davoodi A. Materia Medica in Persian Medicine. Tehran: Arjmand book; 2019.
 38. Educated predecessors: Abul Hasan Ali Ibn Abbas Magusi known as Ahwazi (died 1006-384 AD). The book of the month of science and technology. 2010;124(3):79-84.

39. Izidoro C, Botelho J, Machado V, Reis AM, Proen  a L, Alves RC, et al. Revisiting Standardand Novel Therapeutic Approaches in Halitosis: A Review. *Int J Environ Res Public Halth* 2022; 19(18): 11303 PMID: 36141577.
40. Manashchuk N, Chorniy SV, Boitsaniuk SI, Levkiv M, Chornij NV, Patskan LO, et al. Relationship between periodontal pathology and gastrointestinal tract diseases: a narrative overview 2024; 23(1): 70-77.
41. Kintoko K, Desmayanti A. Review on Ethnomedicinal and Potential Effect of Antibacterial Plants against Halitosis. *Journal of Food and Pharmaceutical Sciences* 2022; 10(2): 644-665.
42. Rezaie Dastjerdi M, Motevaselian M, Moghadamnia AA, Khafri S, Zuahkiani M, Mahdavi Omran S. TheEffect of the Vinegare Plus Rose Water Mouthwash on Denture Stomatitis Candidiasis. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2013; 22(1):187-195. (persian).
43. Arabzadeh A, Azadi A, Daneshamooz S, Karami S, Rezaei M, Mohagheghzadeh A. Anti-halitosis tooth paste: from persian manuscripts to clinic. *Res J Pharmacogn* 2017; 5(4):15-23.
44. Sedigh-Rahimabadi M, Fani M, Rostami-Chijan M, Zarshenas MM, Shams M. A Traditional Mouthwash (*Punica granatum* var *pleniflora*) for Controlling Gingivitis of Diabetic Patients: A Double-Blind Randomized Controlled Clinical Trial. *J Evid Based Complementary Altern Med* 2017; 22(1): 59-67 PMID: 26922436.
45. Aneja KR, Joshi R. Antimicrobial activity of *Amomum subulatum* and *Elettaria cardamomum* against dental caries causingmicroorganisms. *Ethnobotanical Leaflets* 2009; 2009(7):3.
46. Fahimi S, Naseri M. Anti-halitosis plants in Iranian Traditional Medicine. *Research Journal of Pharmacognosy* 2015; 2(2): 61-66.
47. Manouchehri N. Most important medicinal plants with anti-halitosisproperty: An overview. *J Biochem Phytomed* 2023; 2(1): 1-2.